

Samleveres formueforhold

Når 2 personer etablerer et samliv, opstår spørgsmålet om, hvordan deres formueforhold reguleres. Både internt og overfor arvinger og kreditorer. Ganske som for ægtefolk. Mange tror, at der opstår et formuefællesskab, når man har samlevet et vist antal år. Det er forkert. Der opstår aldrig et formuefællesskab, som hvis man er gift uden ægtepagt om særeje. Hver samlever ejer sine egne ejendele (aktiver), som man medbringer ved samlivets begyndelse og som man erhverver under samlivet.

Problemet kan være at få udskilt, hvad samleverne hver i sær ejer. Det har betydning, både når samlivet ophører i levende live, og hvor samlivet ophører på grund af den enes død. De 2 levende samlevere har som regel ingen problemer i at vide, hvis der er hvis af aktiverne.

Derimod opstår der af og til splid herom mellem den afdøde samlevers arvinger eller kreditorer og den efterlevende samlever. Typisk fordi der ikke foreligger tilstrækkelig bevis for, hvem der ejer aktivet, eller at det ikke kan udskilles, fordi der er sket en sammenblanding af afdødes og efterlevendes aktiver, eller fordi det formelle ejerskab ikke svarer til det reelle ejerskab.

At det formelle ejerskab ikke svarer til det reelle ejerskab kan f.eks. være, fordi bilen er registreret i den enes navn for at spare forsikringspræmie, men hvor det reelt er den anden, der har betalt bilen og er den, der betaler præmien og vægtafgift. Det kan også være i den situation, at huset kun står i den enes navn, fordi den anden står i "Ribers", mens det reelt er den anden, der via en lønindkomst betaler terminerne, ejendomsskat mm.

Jeg har lige afsluttet en retssag, hvor det var lige ved at gå helt galt for den efterlevende samlever, der stod til at miste over 200.000 kr. Situationen var den, at et par havde etableret samliv for mere end 20 år siden. De havde adskilt økonomi med hver sine konti i hver sin bank. Han ejede et sommerhus, der var belånt. Hun ejede ingen ting.

Da hun for nogle få år siden gik på pension, hævdede hun sin kapitalopsparing. Hun ønskede at pengene, der var på 327.000 kr., skulle sættes ind på en særskilt konto. Så kunne hun hæve fra kontoen, når der var særlige behov, idet hun i det daglige godt kunne klare sig med folkepensionen. Han var på efterløn. Hun aftaler med ham, at han skal oprette kontoen, da hun på daværende tidspunkt havde en svær depression og holdt sig indendøre i deres lejlighed.

Han døde pludselig. Hun havde nogle få måneder inden hans dødsfald opdaget, at hendes kapitalpension ikke var sat ind på en nyoprettet konto i hendes navn men på en konto i hans bank, som han allerede havde men ikke brugte.

Det var ikke for at besvige hende, men det ligger uklart, hvorfor pengene blev sat ind på hans konto. Der stod kun 156 kr. på kontoen, da han satte hendes 327.000 kr. ind på kontoen. Igennem de par år der var gået, havde han hævet penge for hende, når hun skulle bruge penge, f.eks. til en fælles rejse, køb af møbler mm. Der var ikke siden indbetalingen af 327.000 kr. sat nogle penge ind på kontoen. Kun hævet fra den.

Da han pludselig døde, havde hun bedt hans arvinger, 2 voksne børn, om at få sine penge udbetalt. Der stod ca. 220.000 kr. tilbage på kontoen.

Det var børnene ikke til sinds, da de mente, at det måtte være deres fars penge, når de nu stod på hans konto. Også selvom hun havde dokumenteret ved et brev fra pensionskassen, at det var hendes kapitalpension, der var indbetalt i sin tid på kontoen. Det viste sig under

bobehandlingen, at afdødes sommerhus ikke kunne sælges til en pris, så lånet i sommerhuset kunne indfries helt.

Bobehandlingen overgik derfor til konkursbehandling, hvor det nu var kreditorerne (kreditforeningen), der bestemte i boet. Men bobestyrer ville heller ikke på kreditorernes vegne godkende, at pengene var hendes. Bobestyrer anerkendte, at beløbet var kommet fra hende men gjorde gældende, at der var sket en sådan sammenblanding af samlevernes økonomi, herunder at han havde kunnet hæve fra kontoen uden hendes vidende (hvad han også havde gjort), at pengene ikke længere var "øremærkede" som værende hendes. Penge betragtes som udgangspunkt som et genusprodukt, som ikke kan holdes adskilt fra andre penge. "Penge lugter ikke "-devisen. Hvis bobestyreren havde ret i denne betragtning, ville hun miste alle sine penge, der var tilbage på kontoen.

Jeg førte sagen for hende, og hun vandt sagen. Retten lagde til grund, at pengene var fra hendes pension og var tilstrækkeligt holdt adskilt fra hans øvrige aktiver, herunder hans egne, få penge på hans andre konti. De var "øremærkede", fordi der ikke siden indbetalingen af 327.000 kr. var sket andre indbetalinger fra ham.

Denne sag er et eksempel på, at det er risikabelt i samlivsforhold, at man lader den ene stå formelt som ejer af et aktiv, som den anden reelt ejer, når den ene så dør. Kun fordi der i denne sag var et helt klart bevis, og der ikke var sket sammenblanding med andre af afdødes aktiver, blev sagen vundet. I mange andre tilfælde kan beviset ikke løftes, fordi samleverne ikke har været påpasselige nok.

Derfor er moralen, at man som samlever skal sørge for, at ens aktiver holdes adskilt fra den andens aktiver, og at man kan bevise, at aktivet tilhører en selv og ikke den anden.

Du er velkommen til at kontakte vores advokater med speciale i arveret og testamente, Bendte Vassard, Svend Brorsen, Annelise Hvid, Mariann Jørn Hansen, Elisabeth Eriksen, Keld Nørreslet, Annette With Sørensen og Bent Ellegaard Pedersen, hvis du har yderligere spørgsmål hertil. De kan kontaktes via info@BBFadvokater.dk eller pr. tlf. 88 77 88 77.